SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 24 | 15. DECEMBER 1931 | 80. AARGANG

JULEN.

Af Præsident Holger M. Larsen.

Der er ingen Hojtid, som har en saa stor Betydning som Julen. Den er set hen til af alle kristne Nationer som Aarstidens største Helligdag. For 1931 Aar siden i Betlehem i Judæa blev Verdens Frelser og Forløser født. Han kom til Jorden ligesom andre Børn, blev født paa samme Maade, og der var ikke noget ualmindeligt ved hans Fødsel og Barndom, men hans Fødsel og Liv har haft mere Betydning for Verden end nogen anden Begivenhed.

Vi, som Sidste Dages Hellige, bevidner for Verden, at han var den førstefødte i Aanden og den enbaarne paa Jorden. Vi bærer Vidnesbyrd om, at Gud, vor Himmelske Fader, er Frelserens kødelige Fader, og at Kristus er født af Jomfru Maria, og at han paa denne Maade var i Besiddelse af de himmelske og de jordiske Egenskaber, at han levede en naturlig Barndom som andre Børn og voksede op og beredte sig for sin Mission.

Han efterlevede Jødernes Lov, og først da han 30 Aar gammel, begyndte han sin Mission.

Han var et Eksempel i alle Maader, og før han begyndte sit Arbejde, gik han til Johannes, som prædikede og døbte i

Jordans Flod, og han begærede at blive døbt, ikke fordi han havde det behov, men for at opfylde al Retfærdighed og at vise os et Eksempel.

Lad os erindre, at Lovgiveren til alle Tider er villig til at efterleve de Love, han har givet. Frelseren levede kun nogle faa Aar paa denne Jord, men i den Tid, han tilbragte her, lærte han Folket den frelsende Plan eller Maaden, hvorpaa vi kan komme tilbage til ham, naar vor jordiske Mission er til Ende. Han var sig sin Mission bevidst, og tilsidst, da Tiden var omme, opofrede han sit Liv og døde for al Verdens Synd. Han tilvejebragte Liv og Opstandelse for Menneskeheden. Dette var hans store Mission at bringe Frelse og Ophøjelse til Menneskenes Børn. Han gav os Frelse fra den evige Død, foruden nogen Betingelser fra vor Side, men vi modtager Ophøjelse i det celestiale Rige ved Adlydelsen af det Evangelium, han prædikede, medens han vandrede her: »Jesu Kristi Evangelium«.

Vi fejrer med alle Kristne vor Frelsers Fodselsdag, og eftersom vi har faaet Forstaaelsen af dette Evangelium, burde vi være endnu mere taknemmelige for det store Arbejde, han udførte.

Julen er en dobbelt Betydning for os, idet den Sidste Dages store Profet, Joseph Smith, blev født i Sharon, Windsor County, Vermont, den 23. December 1805.

Det er med Taknemmelighed i vore Hjerter, at vi standser for nogle faa Minutter og erindrer denne vor Broder og det Arbejde, han formedelst Gud, vor Himmelske Fader, blev tilladt at udføre.

Vi takker Gud, at han sendte Joseph Smith til denne Jord, at han udvalgte ham som et ydmygt Redskab i sine Hænder for at gengive det evige Evangelium, vi takker for de Gaver og Kræfter, som gennem ham blev gengivet til Jorden, og især for vort Medlemsskab i denne Kirke.

Lad os først erindre vor Frelser og efterleve hans Bud og være taknemmelige for det Liv og de Lærdomme, som er kommet til Jorden formedelst hans Profet, Joseph Smith.

JULEHILSENER.

Kære Brødre og Søstre.

De Sidste Dages Hellige i Europa har Grund til at fryde sig i denne Jul. De har modtaget alle fortjente Velsignelser, eftersom de har adlydt Livets Love. De har haft godt Helbred. Kirkens Grene har haft Fremgang i Medlemsskab, lykkelig Virksomhed og aandelig Varme, og Nationernes tidligere Fordomme mod vort Folk svinder lidt efter lidt.

Vi har ogsaa besværlige Dage — Dage, som er forudsagt af de fordums Profeter — som en Forberedelse til Herrens Komme. Ikke desto mindre er der, til Trods for mægtige sociale og politiske Ophævelser, ingen Frygt i de Sidste Dages Helliges Hjerter, thi de stoler paa Herren og finder Trost i Sandhedens herlige Principper og hviler trygt i Forjættelserne om Beskyttelse til alle, som daglig lever Evangeliet. For Evangeliets Gaver, for en Forstaaelse heraf, er de Sidste Dages Hellige taknemmelige.

Fremtiden er sikret, dersom Medlemmerne af Jesu Kristi vil holde deres Pagter med Gud. Hverken Mennesker eller det Ondes Magt skal have Kraft til at overvinde Kirken eller standse dens Fremgang. Dens frelsende Budskab vil blive forkyndt til hver Nation, og alle, som virkelig elsker Sandheden, vil modtage dens Budskab. Kirken vil vokse i disse Lande, og fra de Helliges Forsamlinger vil Lys og Sandhed fremgaa — Handlingens Principper — som vil bringe Fred og Glæde til den kæmpende, stridende Menneske-

hed. Nationerne vil endnu fryde sig i Evangeliets Budskab. Vor Fremtid vil blive sejrrig. — Vi fryder os i den Tro og den Hengivenhed, som findes hos de europæiske Sidste Dages Hellige, som i aandelig Rigdom er ligesom de trofaste Hellige i andre Dele af Verden. Vi er stolt af eders flittige Arbejde for det Sidste Dages Værk. Glæde fylder vore Hjerter, naar vi tænker paa de gode Eksempler, I sætter for eders Medmennesker. Kære Brodre og Sostre, I er Arvinger til Evangeliets Velsignelser, og I vil modtage dem, eftersom I trænger dem og fortjener dem. Eders Trofasthed vil ikke blive glemt af Ham, i hvis Hænder Himmelen og Jorden er.

Maa denne Jul blive en Tid fuld af Lykke og Glæde. Maa denne Højtid frembringe i os en stærkere Beslutning om at folge Mesterens, vor Herre Jesu Kristi Eksempel, til at vie hver Dag til Taksigelse, til Offer for andre, til Lydighed mod guddommelige Befalinger, til Kærlighed til Gud og Mennesker. Vi er kaldt til at være Frelsere for Gud og Mennesker. Vi maa finde, og fremelske ved kærlig Paaskonnelse, den Godhed og Skønhed, som findes i hver menneskelig Sjæl. Vi maa bringe den uvenlige Tunge til at tie, banlyse den onde Tanke og odelægge det vanhellige Ønske i os selv og andre. Da vil vi, i vor ringe Sfære, være i Stand til at gore Mesterens Arbejde, og Skønheden ved Kristi Liv vil blive vor. Da vil vor Julehøjtid, og de Dage som folger, i Sandhed blive glade.

Vi beder, at Herren vil velsigne eder, Medlemmer af Kirken i de europæiske Missioner, og den store Skare af hengivne Missionærer med deres Embedsmænd og Præsidenter. Maa Himmelens Fred være over eder alle, og maa Julens Aand forblive i eders Hjerter gennem det kommende Aar.

Eders hengivne

John A. Widtsoe.
Leah D. Widtsoe.

DEN DANSKE MISSION.

AFLØSNINGER.

Ældste E. Rushton Christensen, der har arbejdet i den Danske Mission i omtrent 25 Maaneder, den sidste Tid som Præsident over Odense Distrikt, er blevet hæderligt aflost med Tilladelse til at rejse hjem. Broder Christensen afsejler fra Southampton den 10. December med S.S. »President Harding«.

Ældste Victor D. Shurtleff, som har virket i den Danske Mission i to Aar, er blevet hæderligt aflost med Tilladelse til at rejse hjem.

Vi takker disse to Brodre for det nidkære og gode Arbejde, de har udfort i den Danske Mission, ønsker dem en god og behagelig Hjemrejse og beder, at Herrens Velsignelse vil være med dem i Fremtiden.

NY DISTRIKTSPRÆSIDENT.

Ældste Grant S. Nielsen er blevet beskikket til at virke som Distriktspræsident over Odense Distrikt.

Vi ønsker ham til Lykke i hans nye Arbejde og beder, at Herren vil velsigne ham.

FORFLYTTELSER.

Ældste Eugene C. Nielsen er blevet forflyttet fra Esbjerg Distrikt til Aalborg, og Ældste David L. Larsen er blevet forflytte fra Aalborg Distrikt til Odense.

ANKOMST.

Ældste George O. Christensen fra Elsinore, Utah, og Ældste Elmer C. Hansen fra Los Angeles, Kalifornien, ankom til Danmark den 5. December. De kom med S.S. »President Harding«, over Hamborg, og havde haft en meget behagelig Overrejse.

Vi ønsker disse Brodre hjertelig velkommen til den Danske Mission og beder, at Herren vil skænke dem en rig Velsignelse i deres Arbejde.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

DØDSFALD I KØBENHAVN.

Broder Johan Jacob Krebs afgik ved Doden den 19. September 1931 efter længere Tids Skrobelighed og blev begravet fra den store Kirkesal paa Priorvej 12 den 25. September under stor Deltagelse.

Begravelsen, som tog sin Begyndelse Kl. 1, blev ledet af Grenspræsident Jens P. Hansen og aabnet med Salmen: »Nærmere Gud, til dig«. Broder Soren Christensen aabnede med Bon, hvorefter Missionspræsident Holger M. Larsen i dybtfølte Ord omtalte afdodes Trofasthed mod Evangeliet og udtalte trostende Ord til de efterladte. Broder Edmund Kaiser

sang en smuk Solo. Forsamlingen sang: »O, min Fader«, hvorefter Ældste Claude E. Bird sluttede med Bøn.

Baaren blev derefter ført til Solbjerg Kirkegaard, hvor Distriktspræsident Charles A. Larsen indviede Graven.

BEGRAVELSE I RANDERS.

Søster Kristiane Kristine Lavine Hansen, Datter af Broder Lauritz og Søster Christine Jensen, Randers, afgik ved Døden paa Hobro Sanatorium den 26. Oktober 1931 og blev begravet i Randers Mandag den 2. November 1931.

Søster Hansen blev født i Give, Vejle Amt, den 23. Juni 1908 og blev døbt den 10. Juli 1927.

Begravelsen begyndte Kl. 2 Eftermiddag og blev ledet af Ældste Bernard O. Andersen. Efter at Salmen: »O, min Fader« var sunget, var der Bøn af Ældste V. Blain Larsen. Den første Taler var Distriktspræsident Mark B. Garff. En Missionskvartet, bestaaende af Ældsterne V. Blain Larsen, Howard L. Jensen, David L. Larsen og Bernard O. Andersen, sang: »En Gang vil vi forstaa«.

Præsident Holger M. Larsen var sidste Taler og udtalte mange trøstende Ord til Familie og Venner.

Salmen: »Naar Verden er kold« blev afsunget, og Broder Jens Christensen sluttede med Bøn.

Mange Venner og Slægtninge fulgte med til Nordre Kirkegaard, hvor Søster Kristiane blev lagt til Hvile.

Salmen: »Nærmere Gud, til dig« blev sunget ved Graven.

Graven blev indviet af Præsident Larsen. Der blev skænket mange Blomster af Søster Kristianes Slægtninge og Venner, som hun havde arbejdet sammen med.

Bernard O. Andersen.

DØDSFALD I KØBENHAVN.

Søster Gerda Else Johansen Gregersen afgik ved Døden den 29. November 1931 og blev begravet fra den store Kirkesal paa Priorvej 12 Søndag den 29. November Kl. 1 under stor Deltagelse.

Begravelseshøjtideligheden, som blev ledet af Grenspræsident Jens P. Hansen, blev aabnet med, at Sangkoret sang: »O min Fader«. Ældste Claude E. Bird aabnede med Bøn. Sangkoret sang: »Jeg føler nu en Glæde«. Første Taler var

Distriktspræsident J. Charles Larsen, som holdt en gribende og inspireret Tale. Efter at Broder Valdemar Jacobsen havde sunget en smuk Solo: »Skal vi modes«, talte Missionspræsident Holger M. Larsen varmt og følelsesfuldt om den afdøde. Omtalte hvor uforstaaeligt det kunde synes, at en ung Moder skulde tages bort fra et lille Barn, lige som det behovede hende mest. Men viste hvorledes vi som Sidste Dages Hellige har et lysere og lykkeligere Syn paa disse Ting end andre, og hvorledes vi har fuld Tro og Forvisning om, at Herren ved, hvad der tjener os til det Bedste. Efter at Koret havde sunget: »Naar Verden er kold«, var der Taksigelse ved Ældste C. Henry Nielsen.

En lang Række Biler fulgte afdøde til hendes sidste Hvilested. Ved Graven sang man: »Nærmere Gud, til dig«. Graven blev indviet af Missionspræsident Holger M. Larsen.

Søster Gregersen blev født i 'Aarhus den 15. Oktober 1903 og blev Medlem af Kirken den 9. November 1926.

Vi beder, at Herren vil velsigne og styrke hendes efterladte i deres tunge Prøvelse.

DEN NORSKE MISJON.

OSLO GRENS KONFERANSE.

Oslo gren avholdt grenskonferanse søndag den 20. september under presidium og ledelse av grensforstander Einar A. Strand. Konferansen blev åpnet søndag morgen kl. 10,15 med søndagsskole, hvor elevene utførte et særlig vellykket program.

Konferansen fortsattes søndag aften kl. 19 under ledelse av forstander Einar A. Strand. Møtet blev åpnet med, at koret sang: »Utrust dig, Helt fra Golgata«. Efter bønn av broder Oscar R. Lindbo, sang koret: »Ydmyg med ærbødighet«. Forstanderen ønsket de tilstedeværende velkommen og foreslog kirkens generalautoriteter, presidenten for den europæiske misjon, presidentinden for de kvinnelige hjelpeforeninger i samme, president for den norske misjon, Hyrum D. Jensen, presidentinde for de kvinnelige hjelpeforeninger i samme, Margaret A. Jensen, president for Oslo Distrikt, Wilford E. Edman, og de i Oslo virkende misjonærer, samt Oslo grens forstanderskap og lokale funksjonærer. Alle forslag

blev enstemmig vedtatt. En statistisk rapport for grenen blev oplest, og en redegjørelse for grenens stilling blev gitt for de forskjellige hjelpeorganisasjoner.

Efter en musikktrio talte broder Henry Ingebregtsen om vor foruttilværelse og Jesu misjon. Koret sang: »Lad ei ditt hjerte tvile«.

Misjonspresident Hyrum D. Jensen talte over emnet: »Søk først Guds rike og hans rettferdighet«. Efter at koret hadde sunget: »Hvad var skuet«, sluttet eldste Herald La Mar Carlston med bønn.

Oscar R. Lindbo,
Grenssekretær.

HØSTKONFERANSE I DRAMMEN, 27. SEPTEMBER 1931.

Hostkonferansen åpnedes med søndagsskolemøte søndag morgen den 27. september, kl. 10,30, under ledelse av bestyrer Karl Eriksen. Møtet blev åpnet med sangen: »Atter vi samles«. Bønn av grenens annen rådgiver, Niels Olsen, hvorefter sangen: »Venner, kom lad oss synge en sang« blev avsunget. Nadveren blev administrert og utdelt. Et godt program blev utført av barna. Distriktspresident Wilford E. Edman talte opmuntrende til forsamlingen. Efterat sangen: »I vort elskte Deseret« var avsunget, sluttet forstander Ingvald Johansen med bønn. Tilstede var 43.

Aftenmøte blev avholdt kl. 6 under ledelse av forstander Ingvald Johansen. Der blev åpnet med sangen: »Guds ånd som en ild«. Bønn av eldste Carl F. Johanson, hvorefter der fortsattes med sangen: »Ydmygt med ærbødighet«. Nadveren blev administrert og utdelt. Rapporter over den kvinnelige hjelpeforening, ungdomsforeningen, søndagsskolen og grenen blev gitt. En kvartett, der bestod av søstrene Emma Lindquist, Marit Blattmann og brødrene Ingvald Johansen og Karl Eriksen, sang: »Fryder eder, Zions sønner«. Kirkens generalautoriteter blev foreslått til opholdelse i de Helliges tro og bønner. Koret sang: »Jesus, jeg mitt kors har taget«. Søstrene Astrid Baardsen og Elfi Larsen sang: »Ubesvaret«. Resten av tiden blev benyttet av distriktspresident Wilford E. Edman, som omtalte emnet: »Hvad er hensikten med livet her på jorden?« Tilslutt sang koret: »Kom, lad oss igjen«. Takksigelse av grenens annen rådgiver, Niels Olsen.

Marit Blattmann,
Grenssekretær.

FREDERIKSTAD GRENS KONFERANSE.

Frederikstad gren avholdt konferanse søndag den 4. oktober 1931, under ledelse av grensforstander Johan H. Johansen, og begyndte med søndagsskole, hvor et ypperlig program blev utført av barna. Programmet var viet til emnet: »Tiendeloven«. Derefter var der et fastemøte, hvor de Hellige bar et sterkt vidnesbyrd om evangeliets sannhet.

Ved det offentlige møte, som blev avholdt om aftenen, var alle sitteplasser optatt. Et ypperlig program blev utført, og en kort tale om moderskap blev holdt av søster Ina Fredriksen. Distriktspresident Wilford E. Edman talte over det averterede emne: »Er den kristne tro feilaktig?«

Grenens hjelpeorganisasjoner er i en ypperlig orden og gir godt håp om kommende fremgang. *Wilford E. Edman,*
Distriktspresident.

BERGENS DISTRIKTS HØSTKONFERANSE.

Bergens distrikts høstkonferanse blev avholdt den 9., 10., 11. og 12. oktober.

Fredag aften den 9. oktober avholdt Bergens grens sangkor en meget vellykket konsert.

Konferansens første møte blev avholdt lørdag aften. Følgende eldster talte: eldste Arthur J. Larsen, eldste Leslie A. Johnsen, eldste Aksel M. Arnesen og misjonspresident Hyrum D. Jensen.

Søndagsskole blev avholdt efter den sedvanlige orden. Ved møtet søndag aften var der taler av eldstene Allan H. Wagley, Marvin M. Benson og misjonspresident Hyrum D. Jensen. Distriktspresident Herman J. Hogensen jun. foreslog kirkens autoriteter til opholdelse i de Helliges tro og bønner.

Søndag eftermiddag blev der utført en dåpshandling, hvorved et medlem blev tillagt kirken.

Alle møter var godt besøkt, både av søskende og venner. En vidunderlig og ydmyg ånd var tilstede under alle møtene. Lørdag morgen blev der avholdt misjonærmøte, hvor der blev gitt instruksjoner angående den nye arbeidsplan.

Mandag aften blev der holdt en fest som avslutning på konferansen.

Misjonærene i Bergens distrikt sender deres beste ønsker til alle venner og medlemmer i den norske misjon og beder, at Guds ånd må være med oss i vårt daglige arbeide.

Herman J. Hogensen jun.,
Distriktspresident.

OSLO DISTRIKTS HØSTKONFERANSE.

Søskende og venner, som var tilstede ved Oslo distrikts høstkonferanse, vil længe erindre dagene 16. og 17. oktober, da broderkjærlighetens ånd i en så vidunderlig grad var tilstede i deres samvær og tilbedelse.

Der var en rik fylde av Guds ånd tilstede lørdag aften, da distriktets eldster meget kraftig bar deres vidnesbyrd om de erfaringer, hvormed Herren havde velsignet dem i deres anstrengelser for å bære vidnesbyrd angående sannheten av dette store sidste dages verk. Et ypperlig program, som blev utført mellem talene, forhøiet den vidunderlige stemning og ånd.

Søndagsskolen avholdt en distriktskonferanse søndag morgen med et rekord-fremmøte på næsten 300. Fire av distriktets grener: Oslo, Drammen, Fredrikstad og Arendal, utførte i forening et ypperlig program, der var viet emnet: »Hvad søndagsskolen gir de unge«. Eldstene Nielsen og Geertsen holdt meget opmuntrende taler, og det var med jubel og begeistring, at forsamlingen tilsist stod op for å avsynge den vakre salme: »Tak for vår skole«.

Aftenmøtet dannet en meget passende klimaks på konferansen. Distriktspresident Wilford E. Edman ønsket velkommen den store forsamling på over 375 personer, som gledet sig over den vidunderlige ånd, som var tilstede, og blev meget opbygget av de glimrende taler, som blev holdt av president og søster Hyrum D. Jensen. Oslo grens sangkor sang, under ledelse av dirigent Hartvig Bruun og med søster Mary Jensen ved orglet, flere gode numre i aftenens løp. Der var også en pianosolo ved broder Kåre Siem.

Et inspirerende misjonærmøte blev avholdt lørdag før konferansen, hvor der blev gitt instruksjoner og en oversikt over arbeidet i de næste tre måneder ved distriktspresident Wilford E. Edman. Alle misjonærer, som var tilstede, gav en meget god rapport og bar vidnesbyrd om de mange velsignelser, som de havde mottatt i deres arbeide i de siste tre måneder. Meget gode og lærerike instruksjoner blev gitt ved misjonspresident Hyrum D. Jensen og søster Margaret A. Jensen.

Eldstene reiste tilbake til deres respektive grener med et opriktig ønske om å gjøre alt, hvad der stod i deres makt for å utbrede evangeliet i Oslo distrikt.

Wilford E. Edman,
Distriktspresident.

HOVEDBESTYRELSER INNSATT.

Ved vår distriktskonferanse, som blev avholdt i Oslo den 18. oktober 1931, blev følgende brodre og søstre valgt og opholdt til å inneha følgende stillinger innenfor den norske misjon:

Hovedbestyrelse for den Kvinnelige Hjelpeforening og Unge Kvinners Utdannelsesforening: Søster Margaret A. Jensen, president, søster Mina Arveseth som første rådgiver, søster Gunhild Bruse som annen rådgiver og soster Liv Nøvik som sekretær.

Søndagsskolen: Eldste Willard Deloss Hansen, forstander, med eldstene Marvin M. Benson, Stephen Stockseth og Lionel L. Hansen som assistenter.

De Unge Menns Forening: Eldste Adolph M. Nielsen, forstander, med distriktspresident Ainer C. J. Olsen og eldste Arthur J. Larsen som assistenter.

Den Genealogiske Forening: Distriktspresident Wilford Edman som president, med distriktspresident Herman Hogensen, eldstene Thorvald Carlsen og Oscar R. Lindbo og soster Petra Rokke som assistenter.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

AVLØSNINGER.

Følgende misjonærer er blitt hederlig avløst fra deres arbeide i den norske misjon og er avreist til deres hjem i Amerika:

Eldste Golden Dean Carlston, president over Trondheims distrikt, blev avløst den 18. oktober og avreiste fra Southampton den 29. oktober på S.S. »President Roosevelt«.

Eldste Allan H. Wagley, Bergens distrikt, blev avlost den 11. oktober og avreiste fra Southampton den 29 oktober på S.S. »President Roosevelt«.

Eldste Clifford J. Christensen, Oslo distrikt, blev avløst den 18. oktober og avreiste fra Southampton den 29. oktober på S.S. »President Roosevelt«.

Misjonærer og hellige forener sig med soster Jensen og mig i å onske disse brodre Herrens rike velsignelse i fremtiden.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

(Fortsættes.)

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

GLÆDELIG JUL.

Det er med Glæde og Taknemmelighed i mit Hjerte at jeg tager Pennen for at nedskrive en Julehilsen til mine Brødre i Danmark. Jeg paaskønner det store Privilegium at være eders Leder, og beder om Herrens Hjælp og Bistand, at jeg maa være i Stand til at hjælpe og tjene eder. Der har været sagt at den som vil være en god Leder, maa være alles Tjener, og der har aldrig været sagt sandere Ord. Jeg haaber at mine Brødre, Missionærene, og de lokale Brødre, som præsiderer i de forskellige Grene, maa lære denne Lektie. Om vi skal have Fremgang og Lykke i vort Arbejde, maa vi lære at være alles Tjener. Vi maa lede i Kærlighed, og vi maa fremfor alt være i Besiddelse af Evangeliets Aand, for uden den Aand er vi ikke i Stand til at udføre vort Arbejde.

Om vi standser, og skuer tilbage paa det Aar som snart er forløbet, kan vi ikke andet end se Herrens Velsignelser i alle Ting. Vi har modtaget mange Gaver fra Herren.

Det har været vort Privilegium at vor Kirke i København er blevet indviet. Denne Højtidelighed var i Sandhed en aandelig Fest. Vi havde Anledning til at høre en Herrens Apostel, og til at møde med Missionspræsidenter og deres Hustruer fra de forskellige europæiske Missioner. Missions-

præsidenternes Konference var en stor og herlig Tid. Det var en Ære for den Danske Mission at have disse Gæster hos os.

Det var glædeligt at se saa mange af eder, mine Søskende, fra de forskellige Dele af Landet, og jeg er sikker paa at alle som var nærværende, modtog aandelig Føde, og havde en virkelig god Tid. Det var en Glæde at se den Flid som de forskellige Ungdomsforeninger lagde for Dagen i deres Konkurrencearbejde, og selv om de ikke alle var i Stand til at faa første Præmie, saa er der ikke nogen som kan tage det som de lærte, fra dem, thi de lærte og udviklede sig ved at deltage i Konkurrencearbejdet. Jeg skulde ønske at vi igen i det kommende Aar, kunde faa et Par Dage for et lignende Møde.

Vore Distrikter og Grene har haft en god Fremgang i det forløbne Aar. Personlig er jeg taknemmelig til alle Missionærerne for deres nidkære Arbejde, og for de Opofrelser som deres Forældre og Familie hjemme i Zion har vist for at de kunde underholde dem i Missionsmarken.

Det har været et haardt Aar i financiel Henseende, men vore Brødre og Søstre hjemme har gjort alt som de kunde, for at vi kunde have Missionærer her i Danmark, og vi paaskønner det.

Jeg er ogsaa taknemmelig for vore trofaste Søskende i Danmark, for den Aand som de er i Besiddelse af, for den Maade hvorpaa de har modtaget de forskellige Forandringer i Organisationerne. Det beviser at vi har Tro og Tillid til den som leder og styrer vor Kirke. Lad mig sige at de som staar ved Roret, og som er vore Ledere, giver os Raad som er for vort Bedste. Jeg har af personlig Erfaring lært, at om jeg vil leve saaledes som de der leder og styrer Kirken raader mig til at leve, saa vil det gaa mig vel.

Tak, Søskende, for eders Trofasthed, for eders financielle Hjælp med Hensyn til Tiende og Fasteoffer, for eders Trofasthed med Hensyn til Visdomsordet og andre Principper som henhører til Kirkens Lærdomme. Jeg ved at Gud, vor Fader, vil velsigne eder for eders Trofasthed, til Evangeliets Principper.

Jeg er ogsaa glad for vore mange Venner som besøger vore Møder, som undersøger Evangeliet. Lad mig sige til dem: „De vil aldrig finde noget som vil gøre Dem mere glad og lykkelig, hverken her paa Jorden eller i det næste Liv, end

det frelsende Budskab som vi bærer til Dem, Jesu Kristi Evangelium.

Maa jeg ogsaa faa Lov til at sende en kærlig Julehilsen til Søskende i Norge. Jeg mindes med Taknemmelighed den Godhed og Kærlighed som jeg mødte iblandt eder, da jeg virkede der for ca. 28 Aar siden.

Gud velsigne eder alle. Naar I faar Julestemningen, maa I da paaskønne eders Medlemsskab i denne Kirke, og maa I tilfulde forstaa Kristi Mission.

Lad mig ønske eder alle en glædelig og velsignet Julefest.

Holger M. Larsen.

JULENS BETYDNING.

Fortidens største Mænd har været inspireret af Religion, og hvad de har givet os. har ledet til vore nuværende Velsignelser. Det er en dyb Trang for Religion i Dag. Vi studerer alle Livets Grene, men vi venter at Religion skal komme uden nogen som helst Anstrengelse. Vore unge Mennesker har en Higen efter at blive gennemtrængt af religiøse Idealer. Alt de behøver er at de bliver levendegjort for dem.

Religion maa være noget som praktiseres hver Dag. Det er en vital Kraft i de Sidste Dages Helliges Liv. Deres Eksempel maa være saaledes at det forkynder Evangeliet. Hvor ofte gør Forældre Ting som de ikke venter at deres Børn skal gøre, og hvor ofte bliver det overladt til Kirken at give moralsk Opdragelse?

Hjemmet er den største Kilde til Inspiration, og bør sætte høje Idealer for dets Medlemmer. Det er ikke nok at sige: „Gør hvad er ret“, men social Renhed og Kyskhed bør læres, som Ærlighed bliver lært. Det er ikke nok at forkynde og hævde en strengt moralsk Lov, og undlade at undervise om Grundvolden til dette, idet man overlader det til de unge Mænd og unge Kvinder at lære de Fejltagelser de begaar. Ingen Moder eller Fader skulde nogensinde blive genert over at tale om Livet, som det virkelig er med sin Søn eller sin Datter. Det bedste Kammeratskab opnaaes af de Forældre som har vundet deres Børns Fortrolighed, saa at de kan sætte de moralske Idealer for deres Børn. Alle Forældre skulde benytte forebyggende Midler i Stedet for helbredende, i størst mulig Udstrækning. Mennesket forstaar

sin aandelige Eksistens i samme Forhold som dets Sandhedsskatte og Kærlighed vokser. Jeg ønsker at alle Forældre kunde være en Kilde til Inspiration, og at deres Eksempel vilde være i Overensstemmelse med deres Lærdomme. Da vilde vore moralske Standarder blive hævet, og da vilde vi se Fædre, Mødre og Børn i Forening komme ind Kirken, med en Forstaaelse af sande, religiøse Idealer. Livet forklarer sig selv i sand Religion. Vi har en Standard at arbejde for. Vor Frelser viste Vejen, og jo mere Kundskab vi har om vore Aander, som bor i disse vidunderlige Legemer, jo mere nødvendigt føler vi det er at leve et strengt moralsk Liv. Enhver Person skulde forstaa at han maa have et rent Legeme for at blive i Stand til at give sit Bedste til Gud, og dersom vi besmitter vore Legemer, krænker vi Gud.

Vore Legemer er Guds Mesterstykker, og de er givet os for en Hensigt, som er hellig, og som ikke maa ringeagtes.

Ægteskab skulde ikke være en Overenskomst som er gjort i Dag og bliver brudt i Morgen, men det skulde være en Pagt som er gjort for Evigheden. Det skulde være en højtidelig Forpligtelse som ikke alene er gjort til Mennesker, men til Gud. Tænk paa Forskellen mellem to unge Par som bliver gift. Det ene Par bliver gift med den Tanke: „Dersom jeg ikke synes om det, kan jeg faa en Skilsmisse.“ Det andet Par betragter det som en hellig Forpligtelse, og forstaar at det er for Tid og Evighed. De forstaar at gennem denne Forening kan Guds udvalgte Aander fødes. Til dette Par bliver født de Aander som er værdige til en saadan Bolig. Moderen og Faderen som har en Kundskab om sand Kristendom, lever det i enhver Handling i deres Liv. Kærlighed og Sandhed er Tegnene paa deres Taknemmelighed for ham, som født i Betlehem og døde paa Korset.

Julen kommer. Kærlighed, Ærefrygt, Enkelhed og Storhed følger i dens Spor. Alle Rigdomme i Verden kunde ikke købe disse uvurderlige Gaver, er blot en Trappetrin

af Kyskhed leder til denne himmelske Tilstand. Jeg skulde ønske at alle Forældre vilde give deres Sønner og Døtre deres Tillid, forat til Gengæld Paaskønnelse, Kærlighed, og højere moralske Standarder, kan fremelskes i denne Jul. Den største Gave vi kan give, er Evangeliet. Det er Frelse for Menneskeheden. Lad os sørge for at vore Lys skinner for Menneskene, saa at andre kan se vore gode Gerninger, og prise ham som døde for os.

Med de bedste Ønsker om en glædelig Jul, med det Ønske at vi maa faa en bedre Forstaaelse af Livet saaledes som det blev forkyndt af Mesteren.

Eders hengivne
Rachel S. Larsen.

HILSENER.

Året 1931 er gått inn i historien, med unntagelse av de få dager vi har tilbake, de dager da vi feirer Jesu Kristi fødselsdag, han som blev født i en fattig krybbe langt borte fra hjemmet, blandt hø og halm som blev brukt til kveget, under forhold som var saa berøvet all jordisk komfort og velvære, at det er umulig at forestille sig noget enklere, i den grove kalkstensbygning, der var tilbygget herberget som en stall i byen Betlehem i Judæa. Og en sådan fødsel og et sådan fødested hadde Han som steg lavere ned end alle andre, for at Han kunde opstå som den retfærdige Herre over de vankundige, og regjere som Herrernes Herre og Kongernes Konge.

Hans plettfrie liv og guddommelige lærdomme har gjort det dypeste inntrykk på hele menneskeheten gjennem alle de århundreder som har gått. Som Napoleon en gang sa: „Jesus fra Nasaret har hatt den største innflydelse over den menneskelige familie av nogen vesen som nogensinde har levet. Ti mennesker er villige til å adlyde Ham og dø for Ham idag". Og han levede for næsten to tusinde år siden. Dette fremgår også av den kjendsgjerning at paa den tid av året gjennemtrenger Hans ånd våre sjele, og får våre hjerter til å svulme av glede. Og der tendes i oss alle en kjærlighetens og godhetens ånd, som får oss til å erindre de ord som Frelseren sa til hyrdene, som voktet sine hjorde på høidene nær Betlehem, hin minneverdige natt: „Frygt ikke, thi se, jeg forkynder eder en stor glede som skal

vederfares alt folket. For eder 'er idag en Frelser født, i Davids stad." Og straks var der hos engelen en himmelsk hærskare som lovede Gud og sa: „Ære være Gud i det

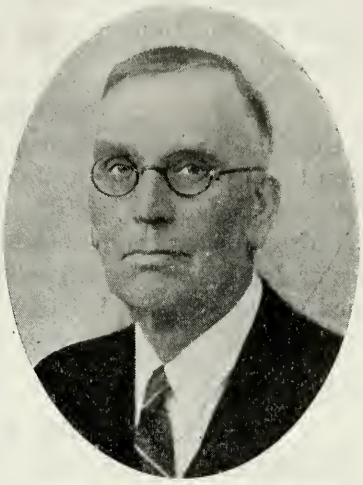

høieste, fred på jorden, og i menneskene Hans velbehag". „Fred på jorden", fordi det gjennem Jesu Kristi fødsel er blitt åpenbart til oss at alle mennesker er Guds barn, at menneskeheten er guddommelig med hensyn til till oprindelse, natur og bestemmelse. Velsignet med denne kundskab som vi er, skulde det bringe oss til å få større kjærlighet til Gud og til menneskeheten — Hans barn — ikke bare gjennem juletiden, men i all vår daglige vandel, og under alle livets forhold.

La oss fryde og glede oss på denne dag, men la det være preget av den rette tilbedelsens ånd og taknemlighet mot Gud for Hans Søn, som gjennem sitt store forsoningsoffer, har forløst oss fra dødens og gravens makt, og atter skal komme for å regjere på jorden i rettferdighet. Til de misjonærer som arbeider så trofast i Mesterens tjeneste og til de hellige som aldrig har sviktet på grunn av motstand og hat for Hans saks skyld, og til våre mange venner, ønsker vi av vårt ganske hjerte en gledelig jul og et godt nytt år.

Til alle Guds barn ønsker vi lykke, og beder at de også vil elske og adlyde Ham, hvis lærdomme leder til et evig liv.

President og Søster Jensen.
Den Norske Misjon.

(Fortsat fra Side 567.)

BESKIKKELSE.

Den 5. oktober 1931 blev eldste Ainer C. J. Olsen beskikket til president over Trondheims distrikt. Han efterfølger i denne stilling Golden Dean Carlston, som er blitt avløst for å reise hjem.

SØRGEBUDSKAP.

Onsdag den 18. november mottok vi telegram fra president Grant, at eldste Leslie A. Johnsons mor, søster Mary C. Johnson, fra Santaquin, Utah, er avgått ved døden.

Eldster og søskende i den norske misjon forener sig med søster Jensen og mig i å uttrykke vår mest dybtfølte sympati med eldste Johnson i denne tunge tid.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

OSLO SANGKOR AVHOLDER KONSERT.

Lørdag den 21. november 1931 avholdt Oslo grens sangkor en ypperlig konsert under den dyktige ledelse av dirigent Hartvig Bruun, formann Otto Gebhardt og organist Mary Jensen. Et vidunderlig program blev utført av korets medlemmer. Likeså blev der udfort adskillige numre av sangeren Øivind Lunde og professor Erling Wester. Følgende program blev utført:

I. A. A.: Messias han kommer.
Leslie: Kom inn ad porten som snever er.
Koret.
Sinding: Frühlingsraüschen (pianosolo).
Grieg: Karneval (pianosolo).
Erling Wester.
Ths. Beck: Jeg eier en drom.
Sjøberg: Tonerna.
Alfr. Russ: Violer.
Lammers: Edderfuglen.
Otto Bruun: Med blomster til mor.
Øivind Lunde.
Fairbank: Kom, syng hans pris.
Leslie: Priser vår Gud.
Koret.

Tilstede var henholdsvis 310. Oslo kor er nu godt organisert og utfører et ypperlig arbeide.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS OG KORLEKTIE FOR JANUAR 1932.

Nadververs:

Vi mindes skal din Kærlighed,
At du for os i Doden led.
Du alles Herre, alles Ven,
Som bragte os til Liv igen.

Korlektie:

Brevet til Efeserne, det 4. Kapitel, 32. Vers:

»Men vær velvillige mod hverandre, barmhjertige, tilgivende hverandre, ligesom og Gud har tilgivet eder i Kristus.«

2½ MINUTTERS EMNER.

3. Januar: Hvorfor bør jeg vise Ærefrygt for Herrens Hus og bevise dette i min Opforsel?
10. Januar: Hvorledes kan man blive stærk gennem Modgang og Nod?
17. Januar: Kun gennem Lydighed erholder vi Velsignelser.
24. Januar: Den store Moselov og Jesu Kristi Evangelium.
31. Januar: Hvad var det, som gjorde David til en stor Forer?

MEDDELELSE.

Der vil ingen Lektier blive givet for Søndag den 20. December, da denne Dag vil blive benyttet til et specielt Juleprogram.

De forskellige Søndagsskoler opmuntres til at udarbejde et godt og interessant Program, som omhandler Julens Betydning samt Profeten Joseph Smiths Fodselsdag.

VISDOMSORDET.*

Et Studium af vor Kirkes religiøse og moralske Standarder kunde ikke være fuldkomment uden en Diskussion angaaende Visdomsordet. Det er en af Kirkens mest enestaaende Lærdomme. Det blev givet gennem Aabenbaring for 98 Aar siden, og det var paa en Tid, da man næsten intet Kendskab havde

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser 13. Decbr.

til den Virkning, som Tobak, berusende Drikke og Stimulanser har paa Legemet, heller ikke vidste man meget om Ernæringen i sin Almindelighed. Siden den Tid har det altid været forkyndt og praktiseret som en af Kirkens Lærdomme. De, som forstaar disse Ting, betragter det nu som en af de mest bemærkelsesværdige Sundhedsregler. En berømt, tysk Videnskabsmand, Professor D. Martin Vogel, siger: »Det er det mest moderne, videnskabelige Dokument angaaende Ernæring, jeg nogensinde har fundet gennem mit mangeaarige Studium af dette Emne.«

Lig de fleste Ting, som vi altid har hos os, saa er Aabenbaringen angaaende Visdomsordet ikke fuldt ud paaskønnet af en stor Procentdel af Kirkens Medlemmer. Mange betragter det kun som en Befaling om at afholde sig fra Brugen af Tobak, hede Drikke og Alkohol. Nogle har ikke en Gang saa meget som læst Aabenbaringen. Vi vil haabe, at disse Lektier angaaende dette Emne vil give os en klarere Forstaaelse af dette Budskab fra Herren.

Denne Aabenbaring kom i Februar 1833. Paa den Tid var der mange af Kirkens Medlemmer, som brugte Tobak, The og Kaffe og enkelte endog Alkohol. Aabenbaringen kom »ikke som Befaling eller Tvang, med ved Aabenbaring og Visdomsord, der fremviser Guds Orden og Vilje angaaende de Helliges timelige Frelse i de sidste Dage« (Vers 2). Der var den Gang, som nu, mange, der ikke onskede at holde op med at bruge disse skadelige Ting, og som et Forsvar for deres Handlemaade citerede de ovenstaaende Udtalelse. Men de mere oprigtige af Kirkens Medlemmer kunde ikke se nogen Forskel mellem denne Aabenbaring og andre af Guds Befalinger. Eftersom Aabenbaringen om Visdomsordet viser »Guds Orden og Vilje angaaende de Helliges timelige Frelse-, ansaa de det for at være ligesaa betydningsfuldt som en direkte Ordre fra Gud til at leve i Overensstemmelse med denne Aabenbaring. Brigham Young sagde angaaende dette: »Jeg ved, at nogle vil sige, at Aabenbaringen (om Visdomsordet) angaaende disse Ting ikke er givet som en Befaling, men der er befalet os, at vi skal adlyde hvert Ord, som udgaar af Guds Mund.«

Hvorledes kan de, som tror paa en Gud, tænke anderledes? Hvis Han, som forstaar Livets og Sundhedens Love, fortæller os, at visse Ting er skadelige for os, og at andre Ting er gavnlige, og at det Raad, han giver, er efter »Guds Orden og

Vilje«, hvorledes kan nogen paastaa, at en saadan Aabenbaring ikke skulde adlydes ligesaa oprigtigt som nogen direkte Aabenbaring? Under enhver Omstændighed erklærer Kirkens Autoriteter, at Aabenbaringen om Visdomsordet skal og bor adlydes med samme Flid som andre af Guds Befalinger.

Det gor uvilkaarligt et dybt Indtryk paa en, naar man tager i Betragtning, at denne Aabenbaring fremkom i 1833, da man vidste meget lidt angaaende Medicin, Bakterier, Fordøjelsesprocesser, Stimulanser o. s. v. Skont nogle faa Mænd havde skrevet Artikler angaaende alkoholholdige Drikke, før Visdomsordet fremkom, havde ikke den medicinske Profession i Almindelighed faaet Øjnene aabnet for Alkoholens skadelige Virkninger. Tværtimod, Alkohol var betragtet som et meget nodvendigt Lægemiddel for visse Sygdomme. Det var ikke for efter 1907, da Dr. Reid Hunt fra John Hopkins' Universitet foretog det første grundige, eksperimentelle Studium af Alkohol, at den gamle Tro med Hensyn til dens gavnlige Virkninger, som eksisterede i Joseph Smiths Tid, blev omstyrtet, og det blev almindeligt anerkendt, at alkoholholdige Drikke nedbryder baade Sjæl og Legeme, og at Sandheden af det, som Aabenbaringen siger angaaende denne Ting, blev stadfæstet. Skont der har været skrevet meget baade for og imod Tobak for Aaret 1871, blev der ikke gjort nogen virkelig videnskabelig Undersogelse angaaende dette Emne før denne Tid, da en engelsk Læge ved Navn Walker H. Haskell ydede sit Bidrag. Dette var 38 Aar efter, at Visdomsordet var givet. Menneskene lærte ikke angaaende de skadelige Følger af at spise for meget Kod for 1861, og Kundskaben om Værdien af Kornarter er endnu nyere. Alt dette viser os, at Aabenbaringen kom paa en Tid, da man vidste forholdsvis lidt angaaende disse Emner. Det var endvidere i Konflikt med mange af de Opfattelser, som den Gang herskede.

Den Kendsgerning, at Aabenbaringens Indhold var saa langt foran menneskelig Kundskab angaaende dette Emne, er et af vore stærkeste Beviser paa Værdien af guddommelig Vejledning i timelige Ting. Det bestaar af en Række specielle Sundhedsregler, givet af Gud, som forstod Sundhedens Love, til nogle faa Mennesker, som havde tilstrækkelig Tro til at tro paa, hvad han sagde, men som ikke havde nogen som helst Kundskab angaaende dette Emne. Med andre Ord, det er et Eksempel paa, at Gud aabenbarede naturlige Love til

Mennesket et halvt Aarhundrede før Mennesket selv opdagede disse Love.

Befalingens Hensigt: Lad os diskutere denne Befaling, taget ud af det 89. Kapitel i Pagtens Bog.

Det blev, som Aabenbaringen siger, givet for at advare os imod »de ondskabsfulde Rænker, som er og vil være i ondskabsfulde Menneskers Hjerte i de sidste Dage« (Vers 4). At denne Advarsel var nødvendig, kan vi tydelig se i Dag. Avertissementer angaaende Tobak findes paa Plakater, i Radio, i Aviser og Magasiner. Alt gøres for at faa Folket til at benytte Tobak, og det ser ud til, at man ikke viger tilbage for noget Middel for at naa sin Hensigt. De erklærer for Eksempel, at Cigaretter vil gøre en slank, men de fortæller ikke den Kendsgerning, at hvilken som helst Slankhed som kommer af Brug af Tobak, er en Følge af daarligt Helbred, ikke af uskadelige Stoffer, som maatte findes i Cigaretten. Talrige Eksempler kan nævnes paa, at Forhandlere af Alkohol, The og Kaffe opreklamerer deres Varer og forsøger at tilskynde Folk til at bruge dem, ved paa en snedig Maade at omgaa Sandhèden. Saa levende og indtrængende gør de deres Henvendelser, at man let kan glemme, at Drikke som udgives for at være saa gavnlige, ødelægger Nerver og de forskellige Legemsvæv hos dem, som benytter dem. Gud maa have forudset disse Dage, da han gav os den Advarsel, som findes i Vers 4.

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

Søndag den 13. December.

JØDERNE I FANGENSKAB OG DERES TILBAGEKOMST.

Sejrherrerne bragte Jøderne i Fangenskab i smaa Grupper for at forhindre, at de skulde gøre Oprør og vende tilbage til Jerusalem, for de længtes meget efter deres Hjem. Gennem de 11 Aar, der gik før Jerusalems Ødelæggelse, syntes de første Fanger altid at vente paa en Anledning og en Udvej for dem til at komme hjem. Saa længe, som Staden holdt sig, levede de i Haabet. Ezekiel prøvede paa mange Maader at gøre dem klart, at deres Fangenskab vilde blive for mere end en kort Tid. Han forsøgte at faa dem til at indse, at Jerusalem vilde blive ødelagt, og at dens tidligere Indbyggere vilde blive prøvede for at se, om de var værdige til at komme til-

bage til deres By igen. Men Folket vedblev at leve i Haabet om en snarlig Tilbagekomst, lige til Jerusalem blev ødelagt og Templet lagt i Ruiner. Maaske begyndte de nu igen at tro paa Profeten. Den morke Fremtid, som ventede dem, deres sidste store Symbol paa jordisk Magt var blevet lagt i Grus, disse Ting gjorde selvfølgelig sin Virkning paa de fangne Joder, saa at de begyndte at frygte for, at Enden var kommet. Maaske har ogsaa den tragiske Skæbne, som ramte deres Brodre i Kongeriget Israel, gjort sit til denne Tilstand. I alle Tilfælde havde Profeterne et stort Arbejde med at holde Modet oppe hos det fangne Folk og at hjælpe dem at holde fast ved Troen paa den lovede Tilbagekomst. I Aaret 538 f. K. gav Kong Cyrus Joderne Tilladelse til at vende tilbage til deres Fædreland. Et Aar senere vandrede mange Joder hjem, og disse blev fulgt af andre indtil i Aaret 534 f. K., der var samlet saa mange, at de var i Stand til at begynde paa Genopbyggelsen af Jerusalem og Templet. Templet blev ikke færdigt for i Aaret 516 f. K. Det babyloniske Fangenskab udfyldte sin Mission meget godt. Joderne vendte tilbage til deres Land med Hjerterne fyldt af Anger over deres Ulydighed. De syntes at kunne se Jehovas Taalmodighed og Godhed mod dem, som aldrig før, og de kunde se de utallige Velsignelser, han havde givet dem gennem de mange Aar i deres tidligere Historie. Profeterne syntes at have vakt Folket til at se den specielle Mission, Juda havde, da der igennem dette Folk skulde komme den største Velsignelse, vi endnu nogensinde har modtaget, nemlig Verdens Frelser. For at forberede sig til denne store Begivenhed, foresatte Joderne sig at efterleve Moseloven i alle dens Enkeltheder.

Juda blev imidlertid aldrig mere nogen stor Nation i politisk Henseende, den stod under snart den ene Stormagt og snart den anden. En Tid prøvede Makkabæerne paa at oprette et Selvstyre, men snart efter kom de til at staa under den romerske Kejser.

Den Kendsgerning, at de stod under fremmed Overherredømme, fik Joderne til at se frem til Verdens Forløsers Komme med stor Forventning, og derfor holdt de Moseloven meget strengt, og dette har maaske været medvirkende til, at det senere var saa svært for dem at se Guds Ord i sin fulde Betydning, og hvis de havde tænkt lidt mere paa deres kirkelige Pligter og paa Guds Ord, vilde det maaske have hjulpet dem til at kunne anerkende Jesus af Nasareth som den ven-

tede Mesias. Joderne kendte Profetierne angaaende deres Tilbagekomst, og nu saa de frem til Forløserens Komme som til den Tid, da deres tidligere Magt skulde blive genoprettet. Jøderne syntes ikke at være i Stand til at skelne mellem national Storhed og politisk Magt og militær Myndighed. Det er derfor ikke underligt, at de ikke vilde anerkende Jesus af Nasareth som deres Forløser, selv om Esajas havde beskrevet ham meget nøje mere end fem Hundrede Aar før den Tid.

Spørgsmaal.

1. Hvorfor blev Joderne sendt i Fangenskab til Babylon i smaa Grupper?
2. Hvilken Virkning havde Jerusalems Ødelæggelse paa dem?
3. Hvad var det, som holdt deres Tro oppe og hvorledes?
4. Hvem gav dem Tilladelsen til at vende tilbage til Jerusalem?
5. Hvorledes sogte de at vise Omvendelse fra deres tidligere Ugudelighed?
6. Hvorfor saa de med saa stor Forventning frem til Messias's Komme?

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

13. December.

PAULUS TJENER GUD SOM MISSIONÆR.

Tekst: Ap. G. Kap. 13—20; 21: 1—17.

For ikke længe siden horte vi om en Mand som hed Saulus. Han holdt ikke af dem, der troede paa Jesus. Han forfulgte dem og gjorde dem meget ondt. En Dag kom der et Lys fra Himmelen og gjorde ham blind, og Jesus fortalte ham at han var paa forkerte Veje. Kan du erindre, hvorledes han fik sit Syn igen? Efter at hans Øjne var blevne aabnede, blev han selv en af dem som han havde hadet saa meget. Han arbejdede Nat og Dag for vor Himmelske Fader. Hans Brødre elskede ham og Guds Hellige elskede ham. Han var en saa god Arbejder, at han blev gjort til en af Herrens Tolv Apostle. Kort Tid efter at han blev en Apostel, kaldte Folket ham Paulus i Stedet for Saulus. Disse to Navne ligner hinanden saa meget at vi kan let erindre at Saulus og Paulus er den samme Mand.

Apostlen Paulus gik fra By til By og forkyndte Evangeliet om Kristus. Han talte saa godt, at Folket holdt meget af at høre ham. Skarer fulgte ham fra Sted til Sted. Undertiden var det nogen af de uvenlige Jøder som ikke holdt af Jesus, som ønskede at gøre ham Fortræd. De plejede at ophidse Folket imod ham. En Gang blev han af en Folkehob jaget ud af en By. En anden Gang kastede de Sten paa ham. Og en Gang kastede de ham i Fængsel. Men Paulus vidste at Gud havde kaldet ham til at forkynde Evangeliet om Kristus. Saa han fortsatte at gøre det.

En Gang da han var i Fængsel, blev han gode Venner med Fangevogteren. Da han blev sat i Fængslet, blev han først pisket. Men han vilde ikke tænke paa sine egne Lidelser, han tænkte paa at hjælpe andre. Han og hans Ven, Silas, bad til Gud, og sang Sange for de andre i Fængslet.

Pludselig blev der et Jordskælv. Jordskælvet aabnede alle Fængslets Porte, saa at alle Fangerne kunde have undsluppet, dersom de havde villet. Da Fangevogteren saa at alle Døre var aabne, blev han fortvivlet. Han vidste, at dersom hans Fanger slap ud, maatte han selv gaa i Fængsel i deres Sted. Da Paulus saa hans Skræk, raabte han til ham: »Bliv ikke bange, vi er her alle.« Saa bad Fangevogteren om et Lys og faldt ned for Paulus Fødder og sagde: »Herre, hvad skal jeg gøre for at komme til at tilhøre Guds Rige?« Og Paulus og Silas sagde: »Tro paa Jesus Kristus og du kan tilhøre det sammen med hele din Familie.« Fangevogteren tog nu Paulus og Silas med til sit Hjem og gav dem god Mad at spise og rent Vand at drikke. Paulus drog derefter ud paa Rejse fra den ene By til den anden og han helbredte mange syge.

Paulus gjorde stadig mange gode Gerninger. En Gang helbredte han en Mand, som ikke kunde gaa. En anden Gang helbredte han en Mand, som var faldet ud af et Vindue fra tredie Sal.

Men mange Folk var alligevel onde mod ham, og Paulus forstod, at de vilde sende ham i Fængsel igen, og derfor sagde han Farvel til alle sine Venner, hvor han kom. Han holdt gribende Taler til dem og formanede dem til altid at gøre, hvad der var ret. De græd alle, da han sagde Farvel til dem, thi de holdt saa meget af ham. Men han bad dem ikke at græde. Thi han var villig til at dø for Jesu Skyld. Og det var sandt. Det var Paulus altid rede til.

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR DECEMBER

HJEMMET

Der er for lidt religios Hengivenhed, Kærlighed og Frygt for Gud i Hjemmene, der er for meget Verdslighed, Selvgodhed, Intolerance og Mangel paa Ærefrygt. Prøv i Dag og i Morgen at gore en Forandring i dit Hjem ved at holde Bon to Gange om Dagen sammen med din Familie, kald paa din Hustru og dine Børn til at bede sammen med dig. Bed Herren velsigne hvert eneste Maaltid du nyder. Tilbring ti Minutter med at læse et Kapitel af Herrens Ord, enten i Bibelen, Mormons Bog eller Pagtens Bog før du gaar til Hvile eller før du gaar til dit daglige Arbejde. Lad Kærlighed og Fred og Herrens Aand, Venlighed, Godhed, Offer for andre, være herskende i din Familie. Vær selv et Eksempel paa Sandhedskærlighed. Ikke eet Barn af Hundrede vil rejse bort fra sit Hjem, hvis Forholdene og daglige Eksempler der havde været i Harmoni med det sande Evangelium. Fædre og Mødre, I har Ansvaret for eders Børns Troløshed og Lovløshed. I kunde have afværget det ved at I havde haft den rette Aand i eders Hjem, ved at have vist eders Børn det gode Eksempel.

INDHOLD:

Julen	557	Søndagsskolen	575
Julehilsener	559	Visdomsordet	575
Den danske Mission	560	Lektier for Børneklasser	578
Den norske Misjon	563	Præstedømmet	582
Redaktionelt	568		

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN, Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN, Osterhaugsgaten 27, Oslo.
Trykt hos F. E. Bording.

INDHOLD

Side:

Aabenbaring 246, 536
Aalborg Distrikts Foraarskonference 196
Aanden i vore Møder 70
Aarhus Distrikts Foraarskonference 195
At ofre for Sandhedens Sag.. 38

Beskrivelse af de nye Kirkebygninger i København.... 129
Besøg i København 243
Besøg fra Amerika 319
Bibelens Oversættelse 186
Bøn om Beskyttelse mod Fristelse 270
Børnenes Hjerter skal vende sig til deres Fædre 217

De Anledninger Kirken tilbyder 105
Den anden Fødsel 365
Den britiske Mission 304

Den Danske Mission:
Aalborg Distrikt afholder Konference 534
Aarhus Distrikt afholder Konference 534
Afløsninger 28, 75, 172, 194, 237, 318, 394, 560
Ankomst .. 76, 147, 318, 367, 463, 561
Ankomst og Beskikkelse .:. 29
Atter en Anledning at forkynde Evangeliet 4
Beskikkelse.. 3, 29, 173, 267, 319, 395
Besøg i Distrikterne 76
Den Danske Missions Distriktspræsidenter afholder Konference 4
Den femte April 99
Den første Distriktskonference i Odense 176
Distriktspræsidenterne afholder Konference 396
Dødsfald 466
Efteraarskonferencerne 439, 463
Efteraarskonferencerne i den Danske Mission 396

Side:

Esbjerg Distrikts Efteraarskonference 465
Foraarskonferencer 98, 147, 125
Foraarskonferencen i Københavns Distrikt 174
Forflyttelser .. 3, 29, 76, 98, 173, 194, 195, 268, 319, 395, 439, 463, 534, 561
Københavns Sangkors Koncert 173
Lokalt Missionsarbejde i Esbjerg 466
Missionsarbejdet paa Bornholm genoptages 195
Ny Distriktspræsident 561
Nyt Distrikt oprettet i den Danske Mission 3
Nye Hovedbestyrelser 464
Odense Distrikts Efteraarskonference 465
Den franske Mission 305
Den gengivne Kirkes Mission 436
Den Kvindelige Hjælpeforening .. 22, 69, 86, 149, 178, 245, 268, 346, 369, 416
Den nederlandske Mission ... 306
Den norske Mission 308

Den Norske Mission:
Ankomst 323, 415
Ankomst og Beskikkelser.. 198
Avløsninger 148, 567
Bergens distrikts høstkonferanse 565
Beskikkelse 574
Distriktskonferanse 50
Drammens gren får nytt lokale 415
Dødsfall i Bergen 100
Dødsfall i Oslo 30
Dødsfall i Drammen .. 324, 397
Dødsfall på Moss 397
En hilsen fra Bergens gren til alle våre speiderbrødre i den norske misjon 100
Forflyttelser 221
Fredrikstad grens konferanse 564
Gatemøter avholdt i Norge 323
Grenskonferanse i Bergen.. 344

Side:

Grenskonferanse i Haugesund 323
Grenskonferanse i Stavanger 344
Hilsen fra Stavanger 398
Hovedbestyrelser innsatt .. 567
Høstkonferansene 441
Høstkonferansen i Drammen, 27. September, 1931 564
Høstkonferansene i den norske misjon 415
Høstkonferansen i Trondheim 489
Innvielse av Drammens grens møtehus 441
Misjonsvirksomheten gjenoptatt 30
Omorganisasjon 29
Oslo grens konferanse 563
Oslo distrikts høstkonferance 566
Oslo sangkor avholder konferanse 574
President og søster Widtsoes besøk i Norge 368
Sørgebudskap 574
Vårkonferanser 125, 147
Vårkonferansen i Bergens distrikt 222
Vårkonferansen i Oslo distrikt 221
Vårkonferansen i Trondheim 4., 5., 6. april 1931 .. 198

Den svenske Mission 311
Den svenske Mission faar ny Præsident 532
Den tysk-østrigske Mission .. 313
Den virkelige Mand 46
De Sidste Dages Helliges Religion 30
Det europæiske Missionskontor 302
Det første Gatemøte i Norge. 360
Det gengivne Evangeliums Budskab 145
Digt 143, 459
Din Kirke og min Kirke 437
Dit ene Talent 363
Dødsfald 440
Dødsfald i Aalborg 197
Dødsfald i Aarhus 339
Dødsfald i den Danske Mission 190
Dødsfald i København .. 240, 561, 562

Side:

Dødsfald i Randers 562
Dødsfald i Utah 191

Embeder, Embedsmænd og Medlemmer 121
En af de 12 Apostle afgaaet ved Døden 339
En betydelig Forskel 241
En farlig Dør 94
En Gud som taler 199
En Prøve paa religiøs Sandhed 435
Er Bibelen tilstrækkelig? 169
Er Herrens Kraft paa Jorden i Dag? 411
Et Budskab fra det første Præsidentskab 193
Europas Missionspræsidenter afholder Konference 320

Fare forbundet med Brug af alkoholholdige Drikke 348
Fastedagen 492
Foraarskonferencer i Esbjerg Distrikt 220
Forældre, tag bedre Vare paa eders Børn 483

Gruppebillede 343
Guds Børn 97
Gud lever 72, 515

Hele Sandheden eller en Del? 49
Hilsen fra det første Præsidentskab 25
Historisk Oversigt over den schweizisk-tyske Mission .. 309
Hjem og Familie 444
Hugh J. Cannons Død 530
Hun er nogens Moder 215
Hvad er Mormonismen? 317
Hvorledes man kunde lukke Fængslerne 361
Hvorledes opfylder vi Tilværelsens Hensigt? 40
Hvor og hvorledes skal vi tilbringe Evigheden? 73

Imorgen 431
Indvielsesbønnen 290
Indvielsen af Københavns Grens Mødehus 294
Invitation til Overværelse af Indvielsen 266

Julehilsener 559
Julen 557

Side:

Kort historisk Oversigt over den danske Mission 315
Kort historisk Oversigt over den tjekkoslovakiske Mission 312
Kronologi 299
Kyskhed 151
Kyskhedens Lov 495
Kærlighed 45

Lektier for Børneklasser 138, 158, 211, 235, 256, 281, 329, 354, 407, 423, 447, 470, 500, 543, 578

Menigheden som en lykkelig Familie 533
Menneskets Broderskab..... 468
Mesterstykket 189
Missionæraanden 479
Moderdrømme 206
Modstand et Middel til Vækst 436
Mormons Bog og dens Guddommelighed 540
Mormons Bog som Bevis paa Aabenbaring 233, 226
Mormons Bogs Vidner .. 181, 208
Mormonpionerernes Retskaffenhed 527

Nadveren 442
Ny Mission organiseret i Texas 264

Omgangens Indflydelse paa Karakterens Udvikling 398
Opbyggende Stadfæstelser ... 523
Opfyldte Profetier 229

Pagtens Bog 438
Patriark beskikket for den europæiske Mission 324
Pilatus' store Spørgsmaal 508
Pligten til at være med og udbrede Sandheden 461
»Primary« Organisationen ... 504
Prolog 363
Prolog for Københavns Sangkors Koncert 95
Præsident Heber J. Grant ... 110

Side:

Præsident og Søster Widtsoe hjem til Konference 99
Præsident og Søster Widtsoe vender tilbage 243
Præstedømmet 23, 68, 83, 148, 177, 244, 268, 345, 368, 416, 582
Præstedømmets Begyndelse.. 233

Raad til Forældre 528
Redaktionelt .. 12, 36, 60, 84, 108, 132, 156, 180, 228, 252, 276, 300, 328, 352, 376, 400, 424, 448, 472, 496, 520, 544, 568
Rekreation 350

Sabbatsdagen 250
Sandhedens Vidnesbyrd 341
Sand Religion det bedste Middel mod Strid 87
Søndagsskolen.. 5, 51, 76, 101, 150, 207, 246, 269, 317, 347, 370, 467, 535, 575
Søster Signe L. Hulterstrøm afløst 490

Tempelarbejdet 273, 325
Tiende 404
Til Søstre og Medarbejdere i den Kvindelige Hjælpeforening 131
Til Ungdomsforeningerne 46
Tusinde Mile for at blive døbt 35

Uddannelse 418

Vårkonferansen i Trondheim 198
Var Visdomsordet givet af Gud? 389
Vejen til Frelse 92
Velsignelser følger Tiendebetaling 456
Verdens Lys 90
Videnskab og Religion 42
Vil vi betale Prisen? 1
Virkningsfuld Bøn 457
Visdomsordet 120, 575
Vor Fader i Himmelen 506
Vor Forestilling om Gud 101, 265
Vor første Pligt 179